

Διάχυτη είναι η αλγεινή εντύπωση που προκαλεί στην κοινή γνώμη η τελευταία συζήτηση για το Νόμο Περί Ευθύνης Υπουργών , το Πόθεν Έσχες και το Νόμο για τη Βουλευτική Ασυλία: θεωρητικολογίες και υπεραπλοϊκές αναλύσεις, από ουσία και αποτέλεσμα: ΤΙΠΟΤΕ!

Βλέπουμε γύρω μας υπουργούς , διαχρονικά και «διακομματικά» να πλουτίζουν , off-shore«βουλευτικές» εταιρείες ,

νόμιμα=ηθικά υλικά αποκτήματα , βουλευτές που παρανομούν διαπράττοντας θεμελιώδη αδικήματα του Αστικού και Ποινικού Δικαίου. Και όλα αυτά έχοντας ως απόλυτη κάλυψη την ασυλία που τους έχει παραχωρηθεί από το Σύνταγμα και τους νόμους της χώρας μας για την καλύτερη – υποτίθεται- άσκηση του «λειτουργήματος» τους και ,κατ' επέκταση ,τη διαφύλαξη του δημοκρατικού μας πολιτεύματος ...

Βέβαια δεν είναι όλοι εκείνοι – για να μην είμαστε μηδενιστές- που χρησιμοποιούν τη δύναμη που τους δόθηκε από τον ελληνικό λαό αποκλειστικά για λόγους έκνομου πλουτισμού και ,άλλων, ευκαιριακών επιδιώξεων.

Φτάσαμε όμως στο σημείο η ανάγκη για αλλαγές να είναι πια περισσότερο από επιβεβλημένη...

Όλα αυτά , ειδικά στο φάσμα της σημερινής πολιτικο-οικονομικής κρίσης, εγείρουν αντιδράσεις , σιωπηλές σε πρώτη φάση, σε κοινωνικό επίπεδο ακόμα , αφού προκαλούν το κοινωνικό σύνολο.

Και το κοινωνικό σύνολο προκαλείται ακόμα περισσότερο, από τη στιγμή που φαίνεται να απαιτούνται μονόπλευρα από αυτό οι όποιες θυσίες για να σωθεί η χώρα, τη στιγμή που οι πραγματικά ένοχοι απλά αναγκάζονται να δαπανήσουν λίγο από το χρόνο τους σε μια σειρά από ατέρμονες συζητήσεις σε εξεταστικές επιτροπές που αναλαμβάνουν τη διελεύκανση των αντίστοιχων υποθέσεων, χωρίς ποτέ να καταλήγουν σε ουσιαστικά αποτελέσματα!

Η πρόκληση επιτείνεται ακόμη περισσότερο από το ότι τελικά γνωρίζουμε ποιοι είναι αυτοί που κατασπατάλησαν το δημόσιο χρήμα στα 35 αυτά χρόνια της μεταπολίτευσης -που προοριζονταν για την ανάπτυξη της Ελλάδας- , χωρίς όμως να μπορούν να τιμωρηθούν, λόγω νομικών και νομικίστικων κωλυμάτων !!!

Τελικά , επινοείται μεθοδευμένα και η απλοϊκή «λύση» : Φέρνουμε τους «κακούς» ξένους να εφαρμόσουν μια σειρά από πολιτικές, οι οποίες πλήττουν πάγια και θεμελιώδη κοινωνικά δικαιώματα για να μας σώσουν από το χείλος του γκρεμού! Με το δάκτυλο να δείχνει, από την άλλη μεριά, την πτώχευση της χώρας! Μπρος γκρεμός και πίσω ρέμα...

Η πραγματική λύση είναι μία: αυτή τη φορά που ζητείται από τον ελληνικό λαό να στερηθεί και πάλι από τα ήδη πενιχρά του εισοδήματα, είναι απαραίτητη και η παράλληλη παραδειγματική τιμωρία των ενόχων ,γιατί η ικανοποίηση του «κοινού περί δικαίου αισθήματος» είναι το πρώτο βήμα για την εφαρμογή των όποιων μέτρων ! Εάν γίνει αυτό , τότε θα είναι πολύ πιο εύκολο να περάσουμε στο επόμενο βήμα και να βγούμε από το αδιέξοδο, αλλάζοντας όμως ,ταυτόχρονα, και τη δική μας λανθασμένη νοοτροπία ! Τη νοοτροπία του γρήγορου και εύκολου χρήματος με τη λιγότερη δυνατή δουλειά και της επιβράβευσης των αρεστών- μετρίων και όχι των πραγματικά αρίστων!

Τώρα λοιπόν , περισσότερο από ποτέ, είναι ανάγκη η συστράτευση νέων , άφθαρτων και άξιων προσώπων, στο πλευρό πολιτικών ικανών, με όραμα και προοπτική (γιατί η , συλλήβδην, καταδίκη του πολιτικού συστήματος είναι παράλογη και αυτοκαταστροφική).

Η περίοδος που διανύουμε , επιβάλλει άμεσες δράσεις . Είναι αναγκαίο, περισσότερο από ποτέ , οι πολιτικές ηγεσίες να αντιληφθούν ότι η διαχείριση της κρίσης δε μπορεί να γίνεται με συμβατικά μέτρα του παρελθόντος. Γιατί , τελικά, εάν μείνουμε απαθείς, ενώ την κρίση την επέφεραν λίγοι , στο τέλος θα οδηγηθούμε όλοι!

Μανόλης Καλαμπόκας

Ιατρός

Διοικητικός Σύμβουλος Ο.Ν.Α., «Αθήνα, πόλη της ζωής μας»